

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

eum non fuerit conuentum, neque promissum defestendo corā eo, nec de parendo suis mādati, nec soluendo iudicātū ab eo, profecto dici non pōt consensum in illū fuisse, nec eius iurisdicō irreuocabiliter prorogata, nam promittere defestendo corā incōpetenti, & de parendo mandatis suis, seu de soluendo iudicātū ab eo est illud, quod cōsensum, & prorogatione illius iurisdicōnis operatur, ut in terminis habetur per Bal. in d. addit. ad Spe. in ti. de reo. & per Alex. Fulg. & Ang. in d. l. i. ff. si quis in ius uoc. nō ier. Sed in terminis nostris do. Ioannes Baptista promisit, & Jac. pro eo fideiussit de sistendo non corā domino Potestate Castrifranchi, coram quo fuerat tractus, & detentus, sed de sistendo corā R. domino, item de soluendo iudicātū non per ipsum Potestatem, sed per d. R. do. minimum, ergo ex hoc iurisdicō dicti Potestatis nō potest dici prorogata, quia nō dī in eum ita cōsensum, quin non obstant tali pmissione, & fideiussione possit opponi de inualiditate captūræ ratione incompetentiæ iudicis, & cōsequenter et de inualiditate promissionis, & fideiussione factæ, & præstitæ corā dicto dño Potestate, nam si principale, hoc est captura, non ualuit, ergo nec pmissio, nec fideiussio, quæ accessorie ad captūrā ueniunt per ea, quæ uoluit Bal. in d. addit. ad Spec. in uerfi. sed quid si quis ferē post princ. illius addit. & facit in terminis l. si cū exceptione. §. si quis p uim, & in §. pedius. & §. labeo. ibiq; Bal. ff. quod mer. cau. & ita debent intelligi doctō. qui sic loquūtur, & qui aliter diceret, malē intelligeret: & hæc fuit mens Bar. in dicta sua disputatione, & Soc. in d. cōsi. 1. 13. & Bal. ac aliorū. Ex qb. cōcludendū est captūrā, pmissio nē, ac fideiussione, de quibus supra, propter iudicis in competentiam non ualere. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Socius ad instantiam socij an, quando, et quomodo possit carcerari. Et an tanquam suspectus ad finem sistendi iudicio capi, & persona liter citari possit.
- 2 Capi, & carcerari ad effectum soluendi, & pro executione condemnationis, & capi ad finem sistendi in iudicio differunt.
- 3 Debitor suspectus, & fugitiuus citatur personaliter, & capitur solum ad finem compavendi, & iudicio sistendi.
- 4 Socius quomodo conueniri, & citari possit.
- 5 Debitoris de fuga suspecti captura conceditur propter superveniētem deteriorationem, & suspicionem, de qua solum fidem fieri sufficit, absque probatione idoneitatis debitoris tempore debiti contracti, immo etiam si tunc fuisset non soluendo, & deterioratus, & postea uel maior deterioratio, uel scientia illius deteriorationis supervenisset, captura conceditur.
- 6 Initium in contractu societatis quomodo inspiciendum.
- 7 Captura debitoris inualida petita confirmari est confirmanda.
- 8 Captura, & inmissio in possessionem à pari procedunt, & de mo ad aliud recte arguitur.
- 9 Confessione debiti in iudicio facta, executio fit, & committitur absque alia sententia, nulloque iuris ordine seruato.
- 10 Contra confesum an ex abrupto ad executionem procedatur absque eo, quod illi terminus legalis, & miserationis causa dari solitus detur.

E P I T O M E.

Socium tanquam de fuga suspectum, finita societate, posse ad instantiam socii ad effectum satisfaciendi de iudicio sisti capi, & detineri. Et debitorem suspectum posse capi, fidei duntaxat facta de superveniēti suspitione, & deterioratione, uel scientia deteriorationis, quæ etiam ab initio tempore debiti contracti fuisset, & capturam debitori suscepti inualidā posse propter confessionem debitoris in iudicio factam confirmari, hic ostenditur.

SUPER iis, quæ prima facie ad fauorē Baptistæ carcerati pro suspecto de fuga facere videntur, cū res corā doctissimo viro tractetur, paucis agā: & cum super tribus principaliter fundamentū fieri videatur, prout ex iis, quæ ingeniosè do. iudex in suis scriptis cōsiderauit, uideamus, si ea Baptistæ ita prosint, quod absque pstatione fideiussoris de iudicio sisti sit relaxandus: & prius tradita hac cōclusionē, q̄ non sit relaxandus, sed in carcere confirmandus ad effectū satisfaciendi de iudicio sisti, dico in primis non ob stare, q̄ socius ad instantiā socii capi, & carcerari non possit, ex quo socius nō potest condemnari, nisi inquantū facere potest, cum societatis vicem fraternitatis obtineat l. verū. in prin. ff. pro socio. l. sunt. qui. ff. de re iud. & ita concludit Bal. in rub. C. pro socio. in fin. uer. cum simil. quia dupliciter respondetur primo id procedere, durante societate, quæ dum est in esse, dicitur quedā fraternitas, & ita loquuntur iura prædicta mentionē faciētia de socio, qui non dicitur socius, nisi durante societate, cū, ea finita, sicut nō dicitur societas, ita nec socius dicatur. l. societas in fi. & l. verum in fi. ff. pro socio. Nec obstat id, quod dicitur de marito, & uxore, qui hoc priuilegio et post dissolutum matrimonii utuntur l. patronus. & l. non tantū. ff. de re iud. & l. maritū. ff. sol. mar. quia lex hoc uoluit, & disposuit in illis, quod nō reperitur in sociis, nisi ipsis existentibus socijs, & sic durante societate, & imaginaria fraternitate, ut in iuribus præallegatis. Præterea hoc priuilegiū simpliciter reperitur cōcessum marito, & uxori, sed non locis simpliciter dicitur indultū, ut in l. sed hoc ita. §. quod autē. ff. de re iud. Secundo & melius huic primo dubio potest responderi, quod socium teneri, inquantū facere potest, & consequenter nō posse carcerari, ut supra, est uerū quoad finē, & effectū soluendi, & condemnationis, seu executionis faciēda pro debito, quod socius cū suo socio habebat, & ita proprie in terminis loquitur text. in d. uerum in prin. in d. l. sunt. qui. & Bal. in d. rub. p. rex. in d. l. uerum. sed hoc non reperitur habere locū, neque procedere quoad finem sistendi in iudicio, ad quem finem sit citatio personalis de reo suspecto iuxta not. per Alexan. in l. neque. §. qui iustus. ff. de in ius uocan. §. & differunt, an quis captus fuerit ad effectū soluendi, & pro executione condemnationis. an uerò ad finem sistendi in iudicio, ut est q̄ debitor capitur pro suspecto de fuga, ut dictum est, nā primus nō est relaxandus, nisi soluat, nec sufficit cauere, seu satisfacere, secūsdus uerò relaxatur præstita satisfaciētia de iudicio sisti, ut ponit Alexā. in d. l. neque. §. qui in ius: & in pluribus alijs differunt, ueluti etiam do. iudex in suis scriptis ingenue fatetur. Præterea cū citatio personalis de suspecto fugitiuo fiat solum ad finē cōparēdi, & sistendi, ut colligitur ex ijs, quæ habentur p Alex. in d. §. qui in ius. & in l. si ab arbitro post Ang. Pau. de Cast. & alios. ff. qui satisfada. cogan. per Ang. in l. nemo carcerem. C. de exacto. tribu. lib. 10. & per Bart. maxime in q. sua incipien. Lapsus, & socius possit quidem conueniri in solidum, sed non condemnari, uel saltē possit citari, & conueniri, inquantum facere potest, ut in d. l. sunt. qui cum l. sed hoc. §. quod autem, iñdis nota. per Alexan. post alios in d. l. sunt. qui. sequitur, q̄ socius debitor suspectus poterit psonaliter citari ad effectū saltē sistendi, ut possit condemnari, inquantum facere potest, alioquin potest fugā arripere, nec condemnari ualere, inquantum facere potest, prout lex pmittit, nam qua ratione ille debitor, qui potest in solidum cōdemnari, ratione fugæ, seu suspitionis ad effectū sistendi potest personaliter citari, ut possit cōdemnari,

demnari, seu iudiciū contra eum pro toto debito mo-
 ueri eadē dicendum est, ut socius, qui non potest cō-
 demnari, nisi in quantum facere potest, similiter uadē-
 mni, nisi in quantum facere potest, quia ratio
 sit condemnari, in quantum facere potest, quia ratio
 fraternitatis imaginariæ, quæ est inter socios, & solet
 operari, ut socius carcerari nequeat, non prodest so-
 cius, quominus possint cōueniri, seu condēnari, inq̄-
 rē facere possunt. Ex quo sequitur, q̄ socius quoad ef-
 fectū sistendi, ut possit, inquantū facere potest, condē-
 nari, rōne suspicionis de fuga effectu, & ita in-
 telligi debent ea, q̄ uoluit Bal. in d. rub. & iura supra
 adducta: ex quibus prima difficultas iudicio meo ces-
 sare videtur. ¶ Non obstat et id, quod secundo loco q̄ captu-
 rā adducitur, uidelicet q̄ ad effectū obtinendi, & ius-
 tificandi capturā nō fuerit probata extrema necessa-
 ria, de quibus h̄t per Ange. in d. l. nemo carceret, ac et
 in d. l. si ab arbitro. ibiq; Paul. de Castr. & Alex. qui di-
 cunt se ex hoc plures capturas q̄ debitores de fuga su-
 spectos inualidasse, nā inter alia fides iudici fieri de-
 bet primo, q̄ debitor tēpore contracti debiti fuerit ido-
 neus, & soluendo, secundo q̄ postea calamitas, & de-
 terioratio conditionis superuenierit. Alia quoq; pro-
 bari debet, de quibus in locis allegatis, & habetur et
 in scriptis domini iudicis post Decium in consil. 75.
 Quia responderet, q̄ incipiendo a primo, requiritur
 q̄ tēpore secundo fides fiat, sed primū nō est omnino
 necessarium, dum modo fides fiat de superueniēti cala-
 mitate, & deterioratione, seu suspensione, qm̄ & si de-
 bitor tēpore contracti debiti nō fuisset soluendo, &
 hoc et creditor sciuisset, si tamen post contractū debi-
 tū superuenisset calamitas, seu deterioratio, aut suspi-
 cō, de ea nō est in facere sufficit, quæ est per se sufficiens
 sine primo ad cōcedendū capturā, ut colligitur ex ijs,
 q̄ uoluit Bal. in l. si pro ea. in princ. C. mandati, quæ re-
 fert, & sequitur Alex. in d. l. si ab arbitro. Quinimmo
 si debitor tēpore contracti debiti nō fuisset idoneus,
 nec soluendo, & cepisset male uti substantia sua, &
 creditor hoc ignorauerit, prout ignorasse p̄sumitur,
 & de hoc assertioni suæ est stādū iuribus vulgaribus,
 qm̄ in dubio quilibet p̄sumitur idoneus, deinde post
 contractū debiti id ad notitiā creditoris deuenit,
 nihilominus ratione p̄dictæ non idoneitatis, q̄ erat tē-
 pore contracti debiti, potest captura, & citatio realis
 cōcedi, ut in terminis cōcludit Alex. in d. l. si ab arbi-
 tro per plura, quæ ipse adducit, & posset hoc ex pluri-
 bus si nullis confirmari. Ex quibus inferitur, q̄ nō ob-
 stare videtur, q̄ qm̄ debitor tēpore contracti debiti nō
 erat idoneus, creditor uideret eū approbasse, ad tradi-
 ta per Ange. & alios in d. l. si ab arbitro. cū sim. Nam
 hoc verum esset, nisi creditor hoc ignorasset, vel ex
 post facto ipse debitor et deterioris conditionis effe-
 ctus fuisset p̄ predicta. Similiter ex his tollit illud, qm̄
 in allegationibus domini iudicis dicebatur, uidelicet
 initium spectandū esset. l. si id, quod §. si filius. ff. pro
 socio. hoc n. non procederet quoad casum nostrum,
 qm̄ superuenisset maior deterioratio, uel creditor ab
 initio ignorasset debitorē non esse idoneum per præ-
 dicta. Præterea si in contractu societatis est in p̄-
 sciendū, quoad durat societas, & ut cōprehendatur, ac
 ueniat ea, q̄ facta sunt durate societate, quia filius fa-
 milias socius tenetur nō solū de ijs, q̄ gessit post emā-
 cipationē durate societate, sed et de ijs, q̄ gessit ante
 itē pater solū tenet de gestis ante emācipationem, qm̄
 in iuribus spectandū est. d. §. si filiusfamilias. q̄ aut de de-
 terioratione superueniēti fides iudicis facta fuerit, put de
 iure requirit, cōstat ex dictis testib; si bene inspiciant.
 Quare ex hoc capite captura, & citatio ipsa realis sub-
 sistere potest. ¶ Verum positū, sed nō cōcesso, captu-

rā, & citationē ex aliquo defectu esse de iure nullam
 7 tñ q̄ ex quo petitū fuit, illā ex postea deductis confir-
 mari, dico illā esse confirmandā. arg. corū, quæ dicit
 Salic. in l. si. C. de edic. diui adri. tollen. & ponunt Do-
 cto. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de dāno infec. & Alex.
 8 in l. i. C. de carb. edict. ¶ pariq; passu ambulans captu-
 ra, & immisio in possessionē, & de uno ad aliud pro-
 cedit argumētū, ut colligitur ex ijs, quæ dixit Gaspar
 Calda. in consil. suo 74. col. 2. secundū numerum con-
 filiorū, quæ non impressa penes me habeo. Præterea
 ex quo per confessionē in iudicio factā a debitore, &
 eius procuratore debitū est liquidatū, & de eo cōstat,
 & debitor se obligauit in forma cameræ latissima, &
 amplissima, ac præceptū exequutiū q̄ illū emanauit,
 ipse non est relaxandus, sed in carcere confirmandus
 saltē ad effectū, ut fatisdet de iudicio sibi rōne suspi-
 9 rionis, ut ab ipso creditore peritura est, q̄ habet enim
 hoc confessio facta in iudicio, ut in causa ciuili solū
 fiat, & cōmittat exequutio absq; alia sententiā, & nul-
 lo iuris ordine seruato. Bar. in l. si confessus. ff. de cu-
 sto. reo. moderni. ff. in cat. si clerici. in princ. & ibi so-
 leo dicere. extra de iudi. Innoc. in c. qualiter, & q̄. il-
 2. de accusat. l. proinde. in fin. & ibi glo. ff. ad l. acquil.
 & ita in terminis, ac in indiuiduo in casu nostro tenet
 insignis præceptor meus do. Barthol. Socin. in consil.
 113. in fin. uer. vol. 3. iuncto c. 1. cum ibi nota. de accu-
 10 sa. in 6. Nec obstat, q̄ tētam contra confessum nō de-
 bet ita ex abrupto ad exequutionem procedi, cum dā-
 dus sit ei terminus legalis, qui miserationis causā da-
 tur. l. quod dicimus. ff. de solutio. cum ijs, quæ habentur
 per Bar. & alios in l. ita stipulatus. la grande. ff. de
 verb. oblig. & ideo debitor relaxandus est, & pristina
 libertati restituendus, arg. l. si. in si. ff. quod met. cau. nec
 ratione cōfessionis potest in carcere retineri pro ex-
 quutione debiti, ex quo terminus iuris ad soluendū
 non habuit per ea, quæ habentur in allegationibus do-
 mini iudicis dubitantis, quia responderet p̄ dicta pro-
 cedere quoad effectum exequutionis debiti, & ut de-
 bitor ad effectum soluendi detineri possit, & ita lo-
 quitur. d. l. quod dicimus. cum ijs, quæ habentur per
 scriben. in d. l. ita stipulatus. Sed quoad effectū sistēdi
 rantum hæc non procedunt, quinimmo debitor potest
 retineri, & peti capturā confirmari, ut in terminis in
 debitor obligato in forma cameræ uoluit Soci. in d.
 consil. 113. qui nullū in hoc habet contradictorē, Cac-
 cialupus et in suo tracta. de debit. suspect. id sequi ui-
 detur, quamuis cogitādū dimittat, nec Bal. nec quif-
 quā alius contradicit, si bene cōsideretur. Præterea ex
 quo post confessionē in iudicio factā emanauit præ-
 ceptum de soluendo, & exequendo q̄ debitorē, dicen-
 dum, & præsumendum est post confessionem factam
 datum ei fuisse terminum, qui solet miserationis cau-
 sa dari, nam post confessionē debitoris in iudicio fa-
 ctā tam ex forma statutorum, q̄ ex stilo, & cōsuetudi-
 ne iudiciorū non solet cōmitti, neq; dari præceptum
 de grauado debitorē, nisi dicto termino dato, & cla-
 pso. Dubitationibus ergo prædictis nō obstantibus de-
 bitor non est relaxandus, sed in carcere confirmandus
 ad effectum satisfaciendi de iudicio sisti, alioquin dare-
 tur occasio, q̄ facta relaxatione ipse aufugeret, & cre-
 ditor in damno remaneret. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Debitor captus, & carceratus iniuste, & indebitē ex parte iudi-
 cis, seu eius familie, ut in loco, in quo de iure capi non poterat,
 est ante omnia sive libertati tanquam spoliatus, nō obstante ali-
 qua exceptione, restituendus.
- 2 Porticus dicitur pars domus & de eo, ut de domo indicatur, &
 num. 5.
 Et quando hoc uerum sit. num. 11.

Domus